

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 grudnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif – Luksemburg) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Sprawa C-238/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ osób — Równość traktowania — Przywileje socjalne — Rozporządzenie (UE) nr 492/2011 — Artykuł 7 ust. 2. — Pomoc finansowa na pobieranie nauki w ramach szkolnictwa wyższego — Odnoszący się do studentów niezamieszkałych na terytorium danego państwa członkowskiego warunek bycia dziećmi pracowników, którzy byli zatrudnieni lub wykonywali działalność zawodową w tym państwie członkowskim przez nieprzerwany okres co najmniej pięciu lat — Dyskryminacja pośrednia — Względy uzasadniające — Cel polegający na zwiększeniu proporcji zamieszkałych osób posiadających dyplom ukończenia szkoły wyższej — Stosowność — Proporcjonalność]

(2017/C 046/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Strona pozwana: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w celu promowania zwiększenia proporcji mieszkańców posiadających dyplom ukończenia szkoły wyższej uzależnia przyznanie pomocy finansowej na studia wyższe studentom niezamieszkałym w tym państwie od warunku, aby w chwili złożenia wniosku o pomoc finansową co najmniej jedno z rodziców tych studentów pracowało w tym państwie członkowskim przez minimalny nieprzerwany okres pięciu lat, lecz nie przewiduje takiego warunku w odniesieniu do studentów zamieszkałych na terytorium wspomnianego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 254 z 3.8.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 grudnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – Drago Nemec/Republika Slovenija

(Sprawa C-256/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2000/35/WE — Zwalczanie opóźnień w płatnościach — Właściwość Trybunału — Transakcja zawarta przed przystąpieniem Republiki Słowenii do Unii Europejskiej — Zakres stosowania — Pojęcie „transakcji handlowej” — Pojęcie „przedsiębiorstwa” — Maksymalna kwota odsetek za zwłokę)

(2017/C 046/05)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Drago Nemeč

Druga strona postępowania: Republika Słowenia

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, że osoba fizyczna posiadająca zezwolenie na wykonywanie niezależnej działalności rzemieślniczej powinna być uznana za „przedsiębiorstwo” w rozumieniu tego przepisu, a zawarta przez nią transakcja za „transakcję handlową” zgodnie z tymże przepisem, jeżeli transakcja ta, jakkolwiek niezwiązana z działalnością objętą tym zezwoleniem, wpisuje się jednak w ramy prowadzonej zorganizowanej i ciągłej, niezależnej działalności gospodarczej lub zawodowej, co powinien ustalić sąd odsyłający w świetle ogółu okoliczności danego przypadku.
- 2) Dyrektywę 2000/35 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona przepisom krajowym takim jak art. 376 Obligacijski zakonik (kodeksu zobowiązań), który przewiduje, że należne, lecz niezapłacone odsetki za zwłokę przestają być naliczane, gdy ich kwota osiągnie kwotę długu głównego.

(¹) Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 grudnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale di Roma – Włochy) – Mercedes Benz Italia SpA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Sprawa C-378/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 17 ust. 5 akapit trzeci lit. d) — Zakres stosowania — Stosowanie proporcjonalnej części odliczenia do podatku od wartości dodanej ciężącego na nabyciu ogółu dóbr i usług używanych przez podatnika — Transakcje okazjonalne — Stosowanie wielkości obrotu jako wskazówki)

(2017/C 046/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mercedes Benz Italia SpA

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Sentencja

Artykuł 17 ust. 5 akapit trzeci lit. d) i art. 19 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one krajowemu uregulowaniu i praktyce krajowej takim jak omawiane w postępowaniu głównym, które nakazują podatnikowi:

— stosowanie do ogółu towarów i usług, jakie nabył, proporcjonalnej części odliczenia opartej na wielkości obrotu, nie przewidując metody obliczenia, która byłaby oparta na charakterze i rzeczywistym przeznaczeniu każdego z poszczególnych nabytych towarów i usług i która odzwierciedlałaby w sposób obiektywny część rzeczywistego przypisania kosztów poniesionych na każdą z opodatkowanych i nieopodatkowanych działalności; oraz